

بررسی کارایی هیدرولوژیک و اند لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و ژئومورفوکلیماتیک در برآورد دبی سیلان^۱

علی حشمت‌پور^۲ محسن محسنی ساروی^۳ امیر سعد الدین^۴ مهدی عرفانیان^۵

چکیده

از اهداف مهم هیدرولوژی، پیش‌بینی کمی چگونگی فرایند بارش - رواناب و انتقال آن به نقطه خروجی و در نهایت تعیین میزان دبی عبوری در خروجی حوزه است. بدین منظور در حوزه‌های آبخیز می‌توان درصد کارایی مدل‌های منطبق با تئوری‌های علمی تشریح کننده پدیده‌های هیدرولوژیکی را با مقایسه خروجی این مدل‌ها با داده‌های هیدرولوژیکی ثبت شده تعیین کرد. تحقیق حاضر با هدف بررسی دقت، صحت و درجه اطمینان تئوری‌های آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و ژئومورفوکلیماتیک در تعیین شکل و ابعاد آبنمود رواناب خروجی یک رگبار با شدت و مدت معین انجام شده است. سپس مدل‌های مورد تحقیق با مدل‌های ناش، روسو و SCS^۶ مقایسه شده و کارامدترین مدل در برآورد آبنمود جریان خروجی برای مناطق مشابه معرفی گردیده است. مقایسه کارایی روش‌های مورد بررسی از شاخص آماری میانگین خطای نسبی (MRE)^۷ و میانگین توان دوم خطای (MSE)^۸ حاکی از آن است که روش ژئومورفولوژیک نسبت به ژئومورفوکلیماتیک، ناش، روسو و SCS به ترتیب $6/56$ ، $12/171$ ، $79/106$ ، $64/112$ درصد و روش ژئومورفوکلیماتیک نسبت به ناش، روسو، SCS به ترتیب $57/05$ ، $21/060$ و $69/105$ درصد برتری دارد. در نتیجه، روش ژئومورفولوژیک نسبت به مدل‌های دیگر از کارایی بالاتری برخوردار است.

واژه‌های کلیدی: مدل بارش - رواناب، آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک، ژئومورفوکلیماتیک، مدل ناش، مدل روسو و مدل SCS

۱- تاریخ دریافت: ۱۲/۰۷/۷۹، تاریخ تصویب نهایی: ۳۰/۱۰/۸۰

۲- عضو هیات علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

۳- دانشیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

۴- عضو هیات علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

۵- عضو هیات علمی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

Soil Conservation Service -۶

Mean Relative Error -۷

Mean Square Error -۸

مقدمه

حوزه آبخیز به عنوان یک هیدروسیستم، عامل تبدیل بارش نازله به بارش مازاد و تخلیه آن به نقطه خروجی است. در تبدیل بارش نازله به بارش مازاد به عنوان پتانسیل جریان سطحی، اجزای طبیعی سیستم، دخالت تعیین‌کننده‌ای دارند. در هیدرولوژی پیش‌بینی کمی چگونگی فرایند بارش - رواناب و انتقال آن به نقطه خروجی و در نهایت تعیین میزان دبی عبوری در مقطع کنترلی از اهداف مهم است.

تئوری‌های علمی تشریح‌کننده پدیده‌های هیدرولوژیک در حوزه‌های آبخیز بهدلیل ناهمگنی، پیچیدگی ارتباط و تعدد مولفه‌های تاثیرگذار بر پدیده‌ها، هرگز قادر به توصیف کامل آنها در مقیاس وسیع نیستند. با توجه به این موضوع می‌توان از خروجی مدل‌های طراحی‌شده منطبق با تئوری‌های علمی که پس از تجزیه و تحلیل مولفه‌های تاثیرگذار حاصل شده‌اند، درصد کارایی مدل را نسبت به نمونه‌های ثبت‌شده تعیین کرد. اگر مولفه‌های آن‌مود جریان خروجی به عنوان نتیجه نهایی عکس‌العمل حوزه در قبال بارش نازله درنظر گرفته شود، لازم است تا جهت درک صحیح آن، این ابعاد از نظر مقدار در بعد زمانی مشخص شوند. در حوزه‌های فاقد آمار، از خصوصیات فیزیکی حوزه آبخیز به عنوان عامل نشان‌دهنده عکس‌العمل نسبت به ورودی‌های آن استفاده می‌شود. در نتیجه، هرچه این خصوصیات بهتر شناخته شوند، پیش‌بینی عملکرد حوزه دقیق تر خواهد بود. بنابراین می‌توان به اهمیت تئوری‌هایی که براساس ساختار ژئومورفولوژی حوزه پایه‌ریزی شده‌اند، پی برد. در همین راستا، تئوری آن‌مود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و ژئومورفوکلیماتیک به عنوان مدلی در پیش‌بینی عکس‌العمل هیدرولوژیک حوزه آبخیز در ارتباط با بارش ورودی به آن، در گستره این اهمیت واقع می‌شود.

تئوری آن‌مود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک توسط رودریگوئز - ایتورب و والدرس^۱ (۱۹۷۹) به عنوان عکس‌العمل هیدرولوژیک حوزه نسبت به

ورود یک واحد بارش مازاد لحظه‌ای شکل گرفته است. نتایج بررسی‌های آنها که در یک حوزه آبخیز فرضی با رتبه ۳ انجام شد، نشان داد که عکس‌العمل هیدرولوژیک حوزه آبخیز تابعی از پارامترهای ثابت ژئومورفولوژیک و پارامتر دینامیکی سرعت جریان است.

والدرس و همکاران (۱۹۷۹) در حوزه آبخیز ونزوئلا و پورتوریکو با استفاده از مدل باران رواناب و آبنمودهای مشاهده‌ای، آن‌مود واحد لحظه‌ای هر حوزه آبخیز را استخراج و با آن‌مود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک مورد مقایسه قرار دادند. نتایج این بررسی تحت شرایط سرعت ثابت جریان با دو روش مذکور در حوزه‌های مورد مطالعه مطابقت داشت. گوپتا^۲ و همکاران (۱۹۸۰) در سه حوزه آبخیز در منطقه ایلنوبیز^۳ پارامترهای نسبت انشاب، نسبت مساحت و نسبت طول را با توجه به سیستم رتبه‌بندی استرال و پارامتر دینامیکی زمان انتظار به عنوان تابعی از طول آبراهه‌ها و سرعت جریان محاسبه و آن‌مود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و به تبع آن آن‌مود جریان خروجی حوزه‌های تحت مطالعه را استخراج و با آبنمودهای مشاهده‌ای آنها مقایسه کردند که نتایج آن در حوزه‌های آبخیز ورمیلون^۴ و کازکازکیا^۵ خوب، ولی در حوزه آبخیز ساگامون^۶ رضایت‌بخش نبود.

رودریگوئز - ایتورب و همکاران (۱۹۷۹) تئوری آن‌مود واحد لحظه‌ای ژئومورفوکلیماتیک را با قبول پایه‌های اصلی آن‌مود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک ارائه کردند که در آن علاوه بر عوامل فیزیکی حوزه، عوامل اقلیمی نیز ابعاد آن‌مود خروجی را تحت تاثیر قرار می‌دهند. این مدل در مقایسه با مدل ناش در حوزه آبخیز مامون^۷ برای سه اقلیم مختلف از کارایی بالایی برخوردار بود.

^۱ - Gupta
^۲ - Illinois
^۳ - Vermilion
^۴ - Kaskaskia
^۵ - Sagamon
^۶ - Mamon

^۱ - Rodriguez-Iturbe & Valders

غیاثی (۱۳۷۵) براساس تئوری آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و داده‌های بارندگی - رواناب حوزه امامه ابعاد آبنمود واحد لحظه‌ای را برای هر واقعه متناظر باران - رواناب با تقریب مثلثی و ابعاد آبنمود واحد لحظه‌ای روسو را براساس پارامتر دینامیکی سرعت جریان و نسبت‌های هورتونی محاسبه کرد. در این مطالعه، روش روسو نسبت به روش SCS دارای کارایی یکسان و نسبت به روش اشنايدر از کارایی کمتری برخوردار بوده است. همچنین مقایسه دبی محاسبه‌ای و مشاهده‌ای وقایع انتخابی نشان داد که روش‌های آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و روسو در مقایسه با روش‌های آبنمود واحد مصنوعی اشنايدر و مثلثی کارایی بیشتری دارند.

عرفانیان (۱۳۷۷) در حوزه آبخیز در جزین سمنان آبنمود جریان خروجی روش‌های ژئومورفولوژیک، ژئومورفوکلیماتیک، ناش، روسو و SCS را با آبنمودهای مشاهده‌ای وقایع انتخابی متناظر باران - رواناب با هم مقایسه کرد و نشان داد که درصد کارایی آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک نسبت به سایر روش‌ها کاراتر بوده است.

در تحقیق حاضر، سعی شده است تا دقیقت صحت و درجه اطمینان تئوری‌های آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و ژئومورفوکلیماتیک در تعیین شکل و ابعاد آبنمود رواناب خروجی از یک رگبار با شدت و مدت معین بهمنظور استفاده از نتایج حاصله به عنوان ارائه یک راهکار اساسی در تعیین آبنمود واحد لحظه‌ای حوزه آبخیز با شرایط مشابه و فاقد ایستگاه هیدرومتری جهت برنامه‌ریزی‌های لازم برای پژوهه‌های حفاظت خاک و آبخیزداری تعیین گردد و سپس مقایسه‌ای بین این دو روش با مدل‌های ناش، روسو و SCS در برآورد رواناب خروجی انجام گیرد و کارامدترین روش برای مناطق مشابه معرفی گردد.

رودریگوئز - ایتورب و همکاران (۱۹۸۲) تئوری آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک را برای دبی‌های حداکثر سیلاب با دوره بازگشت مختلف در یک حوزه آبخیز در ونزوئلا مورد تجزیه و تحلیل قراردادند و نتایج خوبی به دست آورند..

دیاز - گراندنس^۱ و همکاران (۱۹۸۴) تئوری آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک را مبتنی بر هیدرولیک جریان، توسعه و بسط دادند و آلام^۲

(۱۹۹۰) آن را در سه حوزه آبخیز واقع در عربستان سعودی مورد ارزیابی قرار داد که در نتیجه در حوزه خات^۳ مطابقت بالایی نشان داد، ولی در حوزه‌های آبخیز جاف^۴ و میدنهناب^۵ به علت خطی فرض کردن نفوذ در جریان آبراهه‌ای و همچنین فرضیات مدل و شرایط توزیع مکانی بارش تطابق خوبی نشان نداد.

سورمن^۶ (۱۹۹۵) از مدل آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفوکلیماتیک برای برآورد حجم، دبی و زمان اوج آبنمود خروجی در حوزه‌های واقع در شمال شرق عربستان برای سیلاب‌هایی با دوره بازگشت ۵ تا ۱۰ ساله استفاده کرد که نتایج این بررسی همبستگی بالایی را بین اجزای مدل نشان داده است.

عباسی (۱۳۷۱) آبنمود واحد مصنوعی اشنايدر، مثلثی، SCS را در دو حوزه آبخیز کسیلیان و امامه مورد تجزیه و تحلیل قرار داد و پس از بررسی نتایج نشان داد که روش‌های اشنايدر در حوزه معرف کسیلیان و روش اشنايدر و مثلثی هر دو در حوزه امامه برای تهیه آبنمود خروجی جریان مناسب‌ترند.

قه‌هرمان (۱۳۷۴) با انتخاب وقایع متناظر باران - رواناب تئوری آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفوکلیماتیک را برای دو حوزه آبخیز امامه و کسیلیان مورد بررسی قرار داد و نشان داد که تئوری مذکور در برآورد دبی و زمان اوج جریان‌های سطحی حوزه‌های مورد مطالعه از کارایی مناسبی برخوردار است.

^۱ - Diaz-Grandos

^۲ - Allam

^۳ - Khat

^۴ - Jawf

^۵ - Midhnab

^۶ - Sorman

مسافتی در حوالی شیرگاه به رودخانه تالار پیوسته و از آنجا به دریای خزر می‌ریزد.

حوزه مورد مطالعه در زون زمین‌ساختی البرز واقع شده است. رسوبات غالب حوزه جزئی از سازند شمشک شامل شیل، مارن، سیلتستون و کلسیتوی با ساخت لایه لایه‌ای و چینه‌بندی مورب است.

اقلیم حوزه براساس روش آمبرژه شامل اقلیم ارتفاعات، اقلیم مرطوب سرد و اقلیم نیمه‌مرطوب سرد است و میانگین بارندگی سالانه حوزه ۸۰۰ میلی‌متر می‌باشد.

چاک منطقه شامل گروه‌های هیدرولوژیکی C، B و D بوده و از نظر کاربری اراضی دارای وضعیتی به شرح جدول ۱ است (۱).

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه حوزه معرف کسیلیان با مساحتی معادل ۴۶۷/۷۸ کیلومترمربع در محدوده "۳۰° ۵۸' N ۳۰° ۳۶' E عرض شمالی و ۱۰° ۵۳' E طول شرقی در استان مازندران در ۲۹ کیلومتری جنوب‌شرقی شهرستان سوادکوه واقع شده است (شکل ۱).

رودخانه کسیلیان در دامنه شمالی کوه‌های البرز مرکزی واقع شده است. دو شاخه رودخانه اصلی حوزه به نام‌های تیله‌سره و تالار سربند از جنوب به شمال جریان دارند و در جنوب روستای سنگده در ارتفاعی معادل ۱۵۲۰ متر از سطح دریا با هم تلاقی کرده و یکی می‌شوند. این رودخانه پس از طی

جدول ۱- وضعیت کاربری اراضی حوزه معرف کسیلیان

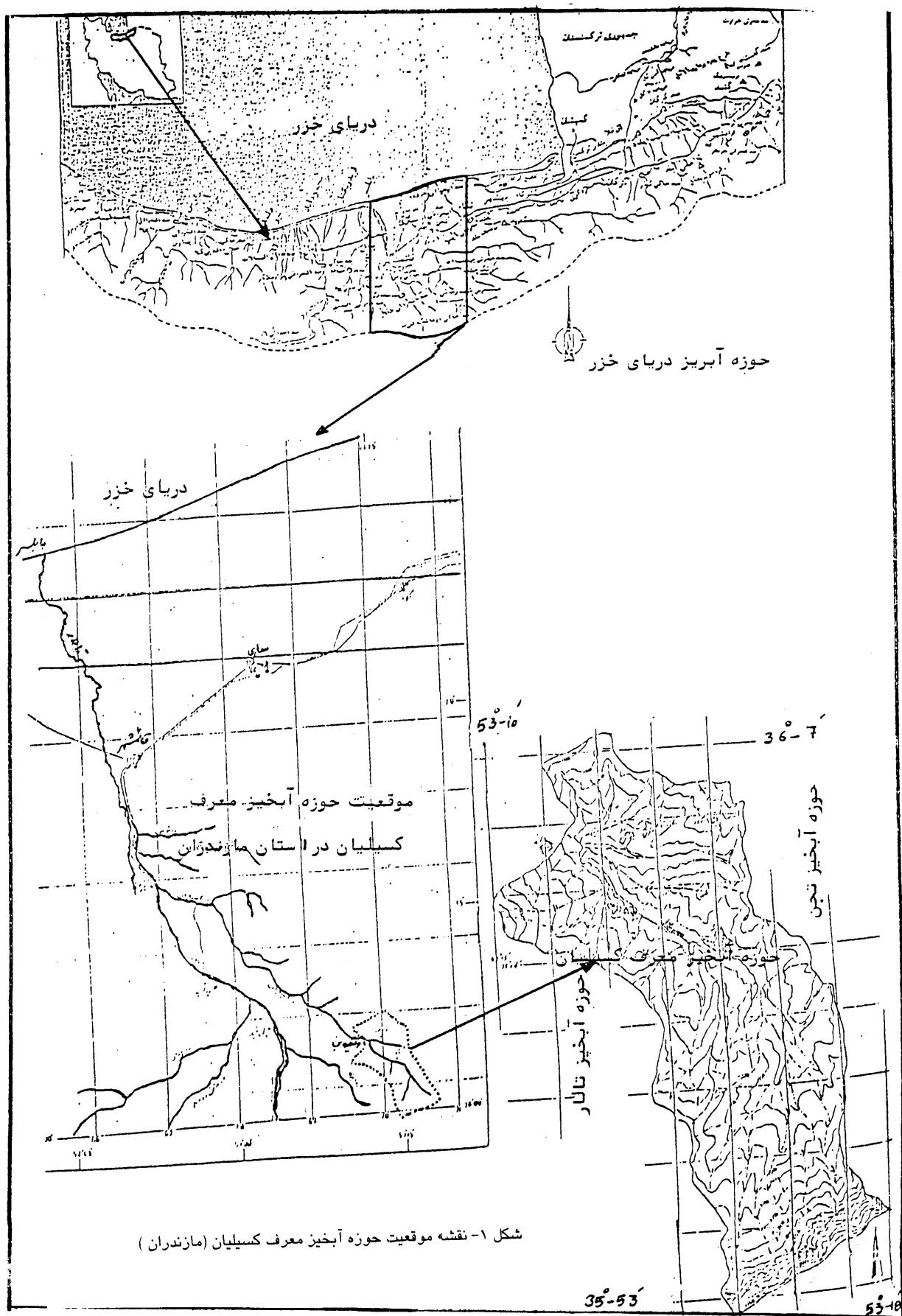
درصد	مساحت (Km ²)	نوع کاربری
۵۶/۱۶	۲۸/۰۶۵	جنگل
۱۵/۶۵	۱۰/۶۰۸	مرتع
۲۷/۱۴	۱۸/۳۹۶	زراعت
۱/۰۵	۰/۷۱۱	مسکونی و بدون پوشش

تعداد ۸ واقعه متناظر باران - رواناب که از تطابق زمانی مناسبی برخوردار بودند، برای ارزیابی کارایی مدل‌های مختلف مورد تحقیق در برآورده آبنمود واحد لحظه‌ای انتخاب گردیدند. سپس هیوتگراف بارش مازاد با توجه به روش SCS و همچنین ابعاد آبنمود مشاهده‌ای با کسر دبی پایه از ابعاد آبنمود سیلاپ مشخص شد. آنگاه روابط دبی - سرعت و دبی - سطح مقطع جریان و نیز میزان پارامتر موج جنبشی در محل ایستگاه هیدرومتری (ولیکبن) تعیین شد.

در مرحله چهارم، با توجه به سیستم‌های هورتونی و سرعت‌های برآورده ابعاد آبنمود واحد لحظه‌ای برای وقایع انتخابی براساس تغیرات توری‌های آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک، ژئومورفوکلیماتیک، ناش، روسو و به تبع آن ابعاد آبنمود واحد و ابعاد آبنمود رواناب خروجی یک ساعته حوزه استخراج گردید. پس از آن، آبنمود واحد شاخص حوزه با استفاده از

در این تحقیق بهمنظور دستیابی به اهداف موردنظر، مراحل کار در پنج مرحله انجام گرفت. مرحله اول شامل بررسی منابع، جمع‌آوری اطلاعات پایه و شناخت منطقه بود. در مرحله دوم به منظور شناخت خصوصیات حوزه، کمیت‌های مورفومتریک شامل محیط، مساحت، ضریب شکل، تراکم زهکشی، ارتفاع و شبیه متوسط حوزه، نیمیرخ طولی و شبیه متوسط آبراهه اصلی محاسبه شد. نقشه شبکه آبراهه‌های حوزه با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی با مقیاس ۱:۵۰۰۰ و عکس‌های هوایی منطقه و تطبیق با وضعیت موجود آبراهه‌ها در طبیعت از طریق بازبینی تهیه و طبق سیستم استرالر رتبه‌بندی شد پس از آن نسبت‌های هورتونی مانند نسبت مساحت، نسبت انشعاب و نسبت طول تعیین گردید که در جدول ۲ خلاصه شده است (۱).

در مرحله سوم، با بررسی آمار و اطلاعات موجود در زمینه بارندگی و هیدرومتری حوزه مورد مطالعه،

شکل ۱- نقشه موقعیت حوزه آبخیز معرف کویلیان (مازندران)

در مرحله پنجم، میزان کارایی مدل‌های مختلف مورد تحقیق در برآورد آبنمود رواناب خروجی حوزه از طریق مقایسه آماری آبنمود استخراجی و مشاهده‌ای با روش‌های میانگین خطای نسبی و میانگین مجموع مربعات خطای تعیین شد.

آبنمود واحد طبیعی یک ساعته و قایع انتخابی تعیین شد. سپس آبنمود واحد یک ساعته SCS با توجه به زمان اوج آبنمود واحد شاخص و به تبع آن آبنمود خروجی در این روش برآورد گردید.

جدول ۲- کمیت‌های مورفومتری حوزه معرف کسیلیان

$67/78$	A	مساحت (Km^2)
$44/5$	P	محیط (Km)
$0/3719$	FF	ضریب فرم هورتون
$1/5134$	CC	ضریب فشردگی گراولیوس
$0/4301$	R _c	ضریب گردی میلر
$0/6879$	R _e	ضریب شکل شیوم
$2/2720$	D _d	تراکم زهکشی (Km/Km^2)
$15/8$	S	میانگین وزنی شیب حوزه (درصد)
$16/5$	L	طول آبراهه اصلی (Km)
10	L _Ω	طول آبراهه رتبه ۴ (Km)
$6/5$	L _{ca}	فاصله خروجی از مرکز ثقل (Km)
1120	H _m	ارتفاع حداقل حوزه (m)
2250	H _M	ارتفاع حداکثر حوزه (m)
$12/3$	SW	میانگین وزنی شیب آبراهه اصلی (درصد)
$4/3426$	R _B	نسبت انشعاب هورتون
$2/0348$	R _L	نسبت طول هورتون
$5/2253$	R _A	نسبت مساحت هورتون
$13/5$	L	طول حوزه (Km)
$1672/45$	H	میانگین وزنی ارتفاع حوزه (m)

$$GIUH_{(t)} = \theta_1(O) \frac{d\phi_{16}(t)}{dt} + \theta_2(O) \frac{d\phi_{26}(t)}{dt} + \theta_3(O) \frac{d\phi_{36}(t)}{dt} + \theta_4(O) \frac{d\phi_{46}(t)}{dt}$$

برای محاسبه مقدار تابع آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک (برساعت) $[GIUH_{(t)}]$ در فواصل زمانی t ساعته لازم است تا با استفاده از روابط کاربردی موجود مقادیر ماتریس احتمال انتقال فاصله زمانی $[\phi_{(t)}]$ ، احتمال اولیه $[O]$ ، احتمال انتقال $[P_{ij}]$ ، میانگین تعداد اتصالات درونی $[E]$ و میانگین

الف- استخراج آبنمود واحد لحظه‌ای با مدل‌های مختلف مورد تحقیق

۱- آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک

تابع واکنش هیدرولوژیک حوزه آبخیز معرف کسیلیان را که بنابر سیستم رتبه‌بندی استرالر، رتبه ۴ را به خود اختصاص می‌دهد، به شکل ذیل می‌توان نشان داد (۳):

$$E(\gamma, \omega, \Omega) \omega = N_{\omega} \prod_{a=2}^{\omega} \frac{N_{a-1}-1}{2N_a-1}$$

$$\lambda_1 = \frac{V}{L_1} \text{ و } \lambda_2 = \lambda_1 R_L^{-1} \text{ و } \lambda_3 = \lambda_1 R_L^{-2} \text{ و } \lambda_4 = \lambda_1 R_L^{-3}$$

که در آن، V سرعت اوج جریان (متربرثانیه)، L میانگین طول آبراهه‌های رتبه یک (متر)، R_L نسبت طول هورتون و λ_i عکس میانگین زمان انتظار آبراهه رتبه (i) (برساعت) است.

خطارنشان می‌شود که به دلیل تغییر سرعت اوج جریان در هر واقعه باران – رواناب، مقادیر عکس میانگین زمان انتظار (λ_i) و به تبع آن مقادیر میانگین زمان انتظار آبراهه‌ها با رتبه مختلف (λ_i^{-1}) دچار تغییر می‌شوند.

زمان انتظار آبراهه‌های رتبه‌های ۱، ۲، ۳ و ۴ [۱-۶] در حوزه آبخیز مورد مطالعه مشخص شوند. نتایج محاسبات در جدول ۳ برای حوزه معرف کسیلیان آمده است.

$$\theta_i = \frac{\text{مساحت} \cdot \text{آبخیز}}{\text{مساحت کل حوزه آبخیز}} \quad i = 1, 2, 3, 4$$

$$P_{ji} = \frac{\text{تعداد آبراهه‌های رتبه (i) که به آبراهه رتبه (j) می‌رسند}}{\text{تعداد کل آبراهه‌های رتبه (j)}} \quad j = 2, 3, 4$$

جدول ۳- مقادیر میانگین تعداد اتصالات درونی، احتمال انتقال در حوزه آبخیز معرف کسیلیان

رتبه آبراهه	تعداد آبراهه	مساحت زهکشی	احتمال اولیه	میانگین تعداد اتصالات درونی	احتمال انتقال
۱	۸۸	۳۴/۶۱۸	۰/۵۱۰۷	-	$P_{۱۲}=۰/۸۱۸$, $P_{۱۳}=۰/۰۴۵$
۲	۲۱	۱۷/۸۷۵	۰/۶۲۳۷	۴۲/۴۸۸	$P_{۱۴}=۰/۱۳۶$, $P_{۲۲}=۰/۱۱۶$
۳	۶	۶/۲۰۰	۰/۰۹۲۳	۲/۰۷۲	$P_{۲۴}=۰/۲۲۲$, $P_{۳۴}=۱/۰۰۰$
۴	۱	۸/۴۲۵	۰/۱۲۴۳	۸/۲۹۳	
Σ	۶۷/۷۸۰	-	-		

و نتایج مطالعاتشان در مورد سرعت جریان مبنی بر اینکه سرعت اوج جریان تابعی از شدت بارش مازاد و پارامتر موج جنبشی است، ثئوری آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک دیگر و زمان اوج از رابطه ذیل محاسبه می‌شوند (۱۱):

$$q_p = 1.31 R_L^{0.43} (L_{\Omega})^{-1} V$$

$$t_p = 0.44 L_{\Omega} (R_B)^{0.55} (R_A)^{-0.55} (R_L)^{-0.38} (V)^{-1}$$

$$q_p \cdot t_p = 2$$

که در آن، q_p دبی اوج جریان (بر ساعت)، L_{Ω} طول آبراهه بالاترین رتبه حوزه (کیلومتر)، R_B نسبت انشعاب، R_A نسبت مساحت، R_L نسبت طول، V سرعت اوج جریان (متر بر ثانیه) و t_p زمان پایه آبنمود واحد لحظه‌ای (ساعت) است.

$$t_p = 0.2587 (\Pi)^{0.4}$$

$$\Pi_i = \frac{(L_{\Omega})^{2.5}}{i_r A_{\Omega} R_L (\alpha_{\Omega})^{1.5}}$$

$$q_p \cdot t_p = 2$$

همچنین محققان فوق جهت محاسبه دبی و زمان اوج آبنمود رواناب خروجی ناشی از یک رگبار روابط ذیر را ارائه کرده‌اند:

۲- آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک رو دریگوئز-ایتورب و همکاران (۱۹۸۲) با قبول پایه‌های اصلی آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک

که در آن، $h_{(t)}$ مولفه آبمنود واحد لحظه‌ای گاما (برساعت)، a پارامتر شکل، K پارامتر مقیاس (ساعت)، R_A نسبت مساحت، R_B نسبت انشعاب، R_L نسبت طول، V پارامتر دینامیکی سرعت اوج جریان (متر بر ثانیه) و $L\Omega$ طول آبراهه بالاترین رتبه حوزه است. مقدار تابع گاما برای حوزه مورد مطالعه در جدول ۴ آمده است.

$$\Gamma(a+1) = a\Gamma(a)$$

برآورد سرعت اوج جریان

بیشتر حجم رواناب ناشی از یک رگبار در محدوده سرعت اوج جریان از خروجی حوزه عبورمی کند(۱۲). نظر به اینکه دبی و زمان اوج آبمنود واحد لحظه‌ای تابعی از سرعت جریان است. و پارامتر دینامیکی سرعت جریان در تئوری‌های آبمنود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و ژئومورفوکلیماتیک روسو (گاما) نقش اساسی دارد، از این رو برآورد دقیق سرعت ضروری است. برای برآورد سرعت اوج جریان در رگبارهای انتخابی، از روش استدلالی ارائه شده رودریگوئز-ایتورب (۱۹۸۲) و فرمول توانی استفاده می‌شود:

$$V_\Omega = (\alpha_\Omega^{1/ms})(Q)^{(m_s-1)/ms} \quad m_s = \frac{5}{3}$$

$$V_\Omega = (\alpha_\Omega)^{0.6} (A_\Omega i_r)^{0.4}$$

$$V = m Q^n$$

$$\alpha_\Omega = \frac{\sqrt{S}}{n^3 P^2}$$

که در آن، V سرعت اوج جریان (متر بر ثانیه)، Q دبی اوج جریان سیلان (مترمکعب بر ثانیه)، A_Ω مساحت حوزه (کیلومتر مربع)، i_r شدت بارش مازاد (متر بر ثانیه)، α_Ω پارامتر موجب جنبشی ($1/m^3/s$)، S شیب آبراهه اصلی (متر به کیلومتر)، n متوسط ضریب زیری مانینگ و P محیط خیس شده (متر) است.

در فرمول توانی مقدار پارامترهای n و m از طریق ایجاد رابطه همبستگی بین دبی و سرعت جریان سیلان بدست می‌آید. اصولاً در تئوری آبمنود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک، روسو و ناش از رابطه توانی و در تئوری آبمنود واحد لحظه‌ای

$$Q_p = 5.475 \left(\frac{A_\Omega i_r t_r}{(\Pi_j)^{0.4}} \right) \left(1 - \frac{0.4927 t_r}{(\Pi_j)^{0.4}} \right)$$

$$T_p = 0.2587 (\Pi_j)^{0.4} + 0.75 t_r$$

۳-آبمنود واحد لحظه‌ای ناش

ناش (۱۹۵۷) حوزه آبخیز را به عنوان یک سیستم با n منبع خطی سری با مشخصات ذخیره S و ثابت ذخیره K معرفی کرد. نامبرده آبمنود واحد لحظه‌ای را براساس روندیابی^۱ لحظه‌ای جریان ورودی در مخازن خطی فرضی به صورت زیر ارائه کرد:

$$h(t) = \frac{1}{K \Gamma(n)} \left(\frac{t}{K} \right)^{n-1} (e)^{-\frac{t}{K}}$$

پارامترهای n و K در تابع مذکور براساس گشتاور اول و دوم بارش اضافی و رواناب خروجی محاسبه می‌شوند:

$$MDRH_1 - MERH_1 = nK$$

$$MDRH_2 - MERH_2 = n(n+1)K^2 + nK(MERH_1)$$

$$= گشتاور اول رواناب خروجی$$

$$= گشتاور دوم رواناب خروجی$$

$$= گشتاور اول بارش مازاد$$

$$= گشتاور دوم بارش مازاد$$

روابط فوق، با تعیین ثابت ذخیره K (ساعت) و پارامتر n می‌توانیم مقدار تابع آبمنود واحد لحظه‌ای ناش را در زمان t (ساعت) برحسب عکس زمان (برساعت) برآورد کنیم.

۴-آبمنود واحد لحظه‌ای روسو (گاما)

روسو (۱۹۸۴) پارامترهای مدل ناش را از طریق ربارش مقادیر دبی و زمان اوج آبمنود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک با توزیع گاما به صورت تابعی از نسبت‌های هورتون معرفی و تابع آبمنود واحد لحظه‌ای گاما را به صورت زیر ارائه کرد:

$$h_{(t)} = \left(\frac{t}{K} \right)^{n-1} \left(\frac{e}{K \Gamma(n)} \right)^{\frac{-t}{K}}$$

$$a = 3.29 \left(\frac{R_B}{R_A} \right)^{0.78} R_L^{0.07}$$

$$K = 0.7 \left(\frac{R_A}{R_B R_L} \right)^{0.48} L_\Omega^{(V)^{-1}}$$

^۱ - Flood routing

ژئومورفوکلیماتیک از روش استدلایی برای برآورد

سرعت اوج جریان استفاده می‌شود (جدول ۵).

جدول ۴- مقدار تابع گاما براساس نسبت‌های هورتون در حوزه معرف کسیلیان

R_A	R_B	R_L	a	$\Gamma(a)$
۰/۲۲۵۳	۴/۳۴۲۶	۲/۰۴۴۸	۲/۹۹۳۰	۱/۹۸۴۶

جدول ۵- مقادیر سرعت اوج محاسبه‌ای برای وقایع انتخابی از رابطه استدلایی و توانی (متبرثانیه)

تاریخ	Q_p	$V = (0.61)^{0.6} Q^{0.4}$	$V = (0.61)^{0.6} (A.Lr)^{0.4}$	$V = 0.71 Q^{0.46}$
۵۱/۶/۲۷	۲/۵۰۰	۱/۲۲۷۰	۱/۲۸۱۰	۱/۲۶۳۰
۵۲/۷/۶	۰/۹۲۰	۰/۷۱۸۹	۰/۸۳۷۹	۰/۶۸۳۲
۵۴/۷/۶	۰/۸۰۵	۰/۶۸۱۵	۰/۸۰۰۹	۰/۶۴۲۵
۶۵/۵/۱۴	۱/۵۹۰	۰/۸۹۴۸	۰/۹۱۷۹	۰/۸۷۸۸
۶۷/۶/۲۰	۲/۳۰۰	۱/۱۹۸۰	۱/۱۳۵۰	۱/۲۲۹۰
۶۷/۸/۲۹	۲/۶۶۰	۱/۲۴۹۰	۱/۲۲۱۰	۱/۲۸۹۰
۷۱/۲/۳۰	۱/۷۰۰	۰/۹۱۹۰	۰/۸۸۶۰	۰/۹۰۶۰
۷۲/۲/۱۴	۲/۰۴۳	۰/۹۸۹۰	۱/۰۲۴۰	۰/۹۸۶۰

روش‌های مختلف، $A\Omega$ مساحت حوزه آبخیز بر حسب مترمربع و P_e بارش مازاد بر حسب متر است.

ج- آبنمود واحد SCS

یکی از روش‌های تعیین آبنمود واحد حوزه‌های بدون اطلاعات و آمار، استفاده از آبنمود واحد بدون بعد SCS است، که با استفاده از آبنمودهای واحد تعداد بسیار زیادی از حوزه‌های آبخیز دارای آمار و اطلاعات به دست آمده است. با توجه به زمان اوج هیدروگراف شاخص حوزه (۱) و همچنین زمان تمرکز به دست آمده از روش سرعت متوسط SCS برای حوزه (۶)، مقدار $\Delta_D = 0/8$ ساعته به دست آمد. همچنین با استفاده از جدول بدون بعد SCS آبنمود واحد $0/8$ ساعته حوزه برآورد گردید. آبنمود واحد $0/8$ ساعته به ۴ ساعته و سپس آبنمود واحد یک ساعته روش SCS استخراج شد.

د- استخراج آبنمود رواناب خروجی برای وقایع انتخابی

در مطالعه حاضر، برای محاسبه ابعاد آبنمود رواناب خروجی وقایع انتخابی برای روش‌های مختلف مورد تحقیق، به دلیل اینکه توزیع زمانی بارش در هیتوگراف هر رگبار یکنواخت نیست و در فواصل زمانی مختلف، بارش مازاد مقادیر متفاوتی را به خود

همچنین پارامتر موج جنبشی را می‌توان با ایجاد رابطه بین دبی جریان و سطح مقطع خیس شده به دست آورد. مقدار پارامتر موج جنبشی برای حوزه مورد مطالعه با توجه به آمار و اطلاعات ثبت شده (منتشر نشده) در محل ایستگاه هیدرومتری به صورت ذیل تعیین شد:

$$V = mQ^n \rightarrow V = 0.71(Q)^{0.46} \quad R^2 = 0.9746$$

$$Q = \alpha_{\Omega} A^m \rightarrow Q = 0.61(A)^{1.6} \quad R^2 = 0.9989$$

ب- استخراج آبنمود واحد از آبنمود واحد لحظه‌ای در این تحقیق ابعاد آبنمود واحد لحظه‌ای یک ساعته روش‌های مختلف (ژئومورفولوژیک، ژئومورفوکلیماتیک، ناش و روسو) بر حسب عکس زمان (برساعت) به ازای یک واحد بارش مازاد برای رگبارهای انتخابی محاسبه شد. حال چنانچه هدف، استخراج آبنمود واحد یک ساعته به ازای P_e واحد بارش اضافی باشد، باید آبنمود واحد لحظه‌ای استخراجی از مدل‌های مورد تحقیق را که بر حسب عکس زمان (برساعت) برآورد گردیده‌اند بر حسب مترمکعب بر ثانیه به دست آوریم:

$$U_{(t)} = (IUH_{(t)})(P_e)(A\Omega)$$

که در آن، $IUH_{(t)}$ ابعاد آبنمود واحد لحظه‌ای در زمان t بر حسب عکس زمان (برساعت) در

$$\%RE_{QP} = \left| \frac{T_{PO} - T_{PC}}{T_{PO}} \right| \times 100$$

که در آن، RE_j خطای نسبی در هر برآورد، n تعداد برآورد، $\%RE_{QP}$ درصد خطای نسبی در برآورد دبی اوج، $\%RE_{TP}$ درصد خطای نسبی در برآورد زمان اوج، Q_{PO} دبی اوج آبنمود مشاهدهای، Q_{PC} دبی اوج آبنمود محاسبه‌ای، T_{PO} زمان اوج آبنمود مشاهدهای و T_{PC} زمان اوج آبنمود محاسبه‌ای است. این شاخص آماری بدون بعد است و مقایسه‌ای تکبعده انجام می‌دهد و درصد خطای دبی و زمان اوج برآورده را حول دبی و زمان اوج مشاهدهای نشان می‌دهد.

میانگین توان دوم خطای (MSE)

این شاخص آماری چنین تعریف می‌شود (۳):

$$MSE = 1/n \sum_{i=1}^n SE_i$$

$$SE_i = (Q_{oi} - Q_{ci})^2$$

که در آن، SE_i مجموع مربع خطای بین ابعاد آبنمود مشاهدهای و محاسبه‌ای در هر فاصله زمانی، n تعداد برآورد، Q_{oi} ابعاد آبنمود مشاهدهای و Q_{ci} ابعاد آبنمود محاسبه‌ای است.

در شاخص آماری میانگین توان دوم خطای، مقایسه بر مبنای میزان اربیبی و نحوه پراکندگی (واریانس) ابعاد برآورده حول ابعاد مشاهدهای انجام می‌گیرد، بهطوری که در مقایسه دو مدل با واریانس مساوی، آنکه اربیبی کمتر دارد و در دو مدل ناریب آنکه واریانس کمتری دارد، ارجح‌تر است.

تعیین درصد کارایی نسبی مدل‌های مورد تحقیق به منظور تعیین درصد برتری مدل‌های مورد تحقیق نسبت به هم در برآورده ابعاد آبنمود جریان خروجی در حوزه مورد مطالعه طبق تعریف از میزان میانگین توان دوم خطای هر مدل نسبت به مدل دیگر براساس رابطه زیر استفاده شده است (۳):

$$\frac{MSE_2}{MSE_1} = \text{درصد کارایی برآورده شده (۱)} \quad \text{نسبت به برآورده شده (۲)}$$

اختصاص می‌دهد، از روش ماتریسی و حل همزمان معادلات استفاده شد. شکل کلی معادلات به صورت زیر است:

$$[P]_{m,n}[U]_m = [Q]_m$$

۵- مقایسه آبنمودهای محاسبه‌ای و مشاهدهای به منظور بررسی میزان کارایی آبنمودهای استخراجی در روش‌های ژئومورفولوژیک، ژئومورفوکلیماتیک، ناش، روسو و SCS لازم است تا مشخصات برجسته آبنمودهای محاسبه‌ای و مشاهدهای از نظر ابعاد، خصوصاً دبی و زمان با همیگر مقایسه و درصد اختلاف آنها مشخص شود و از آن به عنوان معیار مناسبی جهت رسیدن به برتری مدل‌ها نسبت به یکدیگر استفاده به عمل آید. در این راستا، از دو شاخص سنجش میانگین خطای نسبی (MRE) و میانگین توان دوم خطای (MSE) برای ارزیابی میزان کارایی مدل‌های به کار گرفته شده، استفاده گردید (۳). شاخص آماری MRE درصد خطای مقدار یک بعد برآورده را حول مقدار متناظر همان بعد به صورت مشاهدهای و ثبت شده نشان می‌دهد و در شاخص MSE مقایسه بر مبنای میزان اربیبی و نحوه پراکندگی ابعاد برآورده هیدروگراف حول ابعاد مشاهدهای انجام می‌گیرد. از آنجایی که هدف تحقیق مقایسه ابعاد هیدروگراف مشاهدهای و محاسبه‌ای در ساعت متناظر است، از نظر تئوری بر حسب میزان کارایی مدل، ابعاد متناظر باید بر هم منطبق شوند، ولی در عمق مقداری اربیبی مشاهده شده و لازم است تا درصد آن تعیین گردد به همین دلیل از شاخص‌های MSE و MRE که کارایی سنجش این صفت را دارند، استفاده شده است. بدیهی است هرچه داده‌های بدست آمده از مدل‌های برآورده شده به داده‌های مشاهدهای نزدیکتر باشد، نشان‌دهنده دقت، اعتبار و کارایی مدل است:

شاخص میانگین خطای نسبی (MRE)

این شاخص آماری بصورت زیر است (۸):

$$MRE = 1/n \sum_{i=1}^n RE_i$$

$$\%RE_{TP} = \left| \frac{Q_{PO} - Q_{OC}}{Q_{PO}} \right| \times 100$$

خطای نسبی و میانگین توان دوم خطای در جداول ۸ و ۹ ارائه شده است.

بهمنظور تعیین درصد کارایی مدل‌های مورد تحقیق نسبت به هم در برآوردهای آننمود جریان خروجی در حوزه مورد مطالعه، از میانگین توان دوم خطای هر مدل استفاده شد که نتایج آن در جدول ۱۰ نشان داده شده است.

نتایج

با توجه به اهداف تعیین شده و فرض تحقیق، نتایج حاصله در برآورد ابعاد آننمود خروجی ناشی از بارش مازاد (جدول ۶) از روش‌های مختلف مورد تحقیق در مقایسه با آننمود مشاهدهای (جدول ۷) برای رگبارش‌های انتخابی در فواصل زمانی یکساعتی در شکل‌های ۲ تا ۹ نشان داده شده است. نتایج بررسی میزان کارایی آننمودهای استخراجی در روش‌های مختلف با دو شاخص میانگین

جدول ۶- مقادیر بارش اضافی رگبارهای انتخابی (میلی‌متر) در روش SCS

ساعت \ تاریخ	۵۱/۶/۲۷	۵۲/۷/۶	۵۴/۷/۶	۶۵/۵/۱۴	۶۷/۶/۳۰	۶۷/۸/۲۹	۷۱/۳/۳۰	۷۲/۳/۱۴
۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰
۱	۰/۰۴۶۴	۰/۰۰۶	۰/۰۰۱	۰/۰۲۴	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۰/۲۴۰	۰/۰۰۵
۲	۰/۰۳۶	۰/۰۲۰	۰/۰۳۸	۰/۰۷۰	۰/۱۳۰	۰/۲۰۲	۰/۰۱۰	۰/۱۰۲
۳		۰/۰۰۰	۰/۰۹۸	۰/۱۳۲	۰/۱۳۶	۰/۰۲۰۵	۰/۰۱۰	۰/۲۰۰
۴		۰/۱۲۷	۰/۱۲۴	۰/۱۰۳	۰/۲۹۲	۰/۳۰۰	۰/۰۶۸	۰/۱۰۹
۵		۰/۱۴۱	۰/۰۴۲	۰/۰۸۹	۰/۲۲۶			۰/۱۳۶
۶		۰/۰۵۹			۰/۰۹۹			۰/۰۹۸
۷								۰/۰۷۷
N	۲	۶	۰	۰	۶	۴	۴	۷
شدت (میلی‌متر) بر ساعت)	۰/۲۵	۰/۰۷۱	۰/۰۶۴	۰/۰۹۰	۰/۱۰۲	۰/۱۸۷	۰/۰۸۲	۰/۱۱۸

جدول ۷-ابعاد آینه‌نمود مشاهده‌ای و قایع انتخابی (متر مکعب بر ثانیه)

تاریخ ساعت	۵۱/۶/۲۷	۵۲/۷/۶	۵۳/۷/۶	۶۵/۵/۱۴	۶۶/۷/۲۸	۶۷/۸/۳۰	۶۸/۹/۲۹	۷۱/۳/۳۰	۷۲/۳/۱۴
۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰
۱	۰/۱۰۰	۰/۰۵	۰/۰۱	۰/۱۶	۰/۲۸	۰/۹۸	۰/۰	۰/۰۰	۰/۲۳
۲	۰/۸۳۵	۰/۰۱	۰/۰۳	۰/۵	۰/۲۲	۰/۳۹	۱/۷۰	۰/۲۰	۰/۴۰
۳	۲/۶۰۹	۰/۰۲	۰/۰۵	۰/۲۴	۰/۳۵	۱/۶۹	۲/۴۰	۰/۴۴	۰/۵۶
۴	۱/۸۷۹	۰/۰۴	۰/۰۶	۰/۶۱	۰/۳۷	۲/۱۴	۲/۶۸	۰/۶۶	۱/۰۲
۵	۱/۲۵۲	۰/۱۱	۰/۱۴	۰/۸۵	۰/۴۳	۲/۶۰	۲/۷۸	۱/۰۶	۱/۲۹
۶	۰/۸۸۷	۰/۲۴	۰/۲۲	۱/۰۴	۰/۴۹	۲/۸۰	۲/۶۸	۰/۹۱	۱/۴۴
۷	۰/۵۷۴	۰/۶۷	۰/۷۰	۱/۳۷	۰/۶۵	۲/۹۰	۲/۴۰	۰/۶۹	۱/۹۰
۸	۰/۳۶۶	۰/۸۹	۰/۷۰	۱/۱۸	۱/۰۹	۲/۹۶	۱/۸۴	۰/۰۲	۱/۳۶
۹	۱/۲۰۹	۰/۸۳	۰/۶۴	۱/۰۴	۱/۸۰	۲/۸۰	۱/۰۰	۰/۳۶	۱/۲۹
۱۰	۱۰	۰/۱۵۷	۰/۷۳	۰/۰۴	۰/۹۲	۲/۴۱	۱/۲۲	۰/۲۶	۱/۲۲
۱۱	۰/۱۰۰	۰/۶۴	۰/۴۷	۰/۷۳	۲/۹۰	۱/۶۹	۰/۰۸	۰/۰۰	۱/۰۸
۱۲	۰/۰۰۲	۰/۵۷	۰/۴۲	۰/۶۱	۲/۷۹	۱/۳۲	۰/۹۴		۱/۰۱
۱۳	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۸	۰/۰۰	۲/۳۰	۱/۱۸	۰/۷۳		۰/۸۷
۱۴		۰/۴۴	۰/۳۲	۰/۴۳	۱/۹۰	۱/۰۴	۰/۶۶		۰/۷۲
۱۵		۰/۴۰	۰/۲۹	۰/۲۴	۱/۸۲	۰/۹۰	۰/۰۹		۰/۷۷
۱۶		۰/۳۴	۰/۲۴	۰/۲۰	۱/۶۰	۰/۸۴	۰/۰۲		۰/۶۱
۱۷		۰/۲۹	۰/۱۹	۰/۲۰	۱/۴۶	۰/۰۰	۰/۰۰		۰/۰۱
۱۸		۰/۲۶	۰/۱۸	۰/۰۰	۱/۳۷				۰/۴۰
۱۹		۰/۲۲	۰/۱۶		۱/۲۷				۰/۴۰
۲۰		۰/۲۰	۰/۱۰		۰/۱۹				۰/۳۷
۲۱			۰/۱۹	۰/۱۱	۱/۰۰				۰/۳۴
۲۲		۰/۱۶	۰/۰۰		۰/۹۲				۰/۲۹
۲۳		۰/۰۰			۰/۳۷				۰/۲۲
۲۴					۰/۶۰				۰/۰۰
۲۵					۰/۴۹				
۲۶					۰/۴۳				
۲۷					۰/۳۰				
۲۸					۰/۲۸				
۲۹					۰/۰۰				

جدول -۸- مقادیر میانگین خطای نسبی (MRE) دبی و زمان اوج در روش‌های مختلف برای وقایع انتخابی

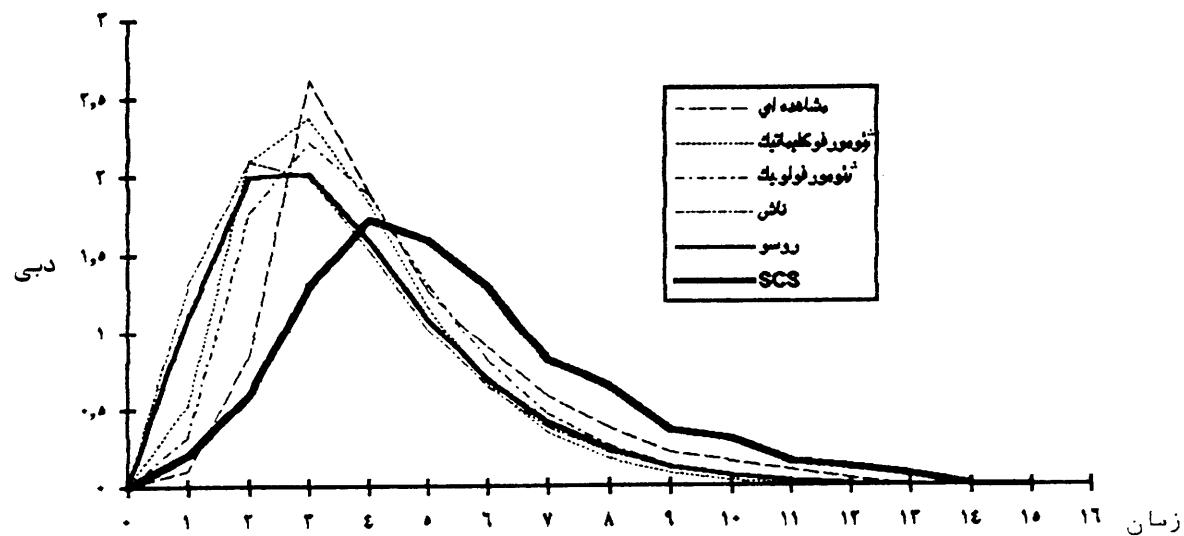
روش	تاریخ		۵۱/۶/۲۷	۵۲/۷/۶	۵۴/۷/۶	۶۵/۵/۱	۶۶/۶/۳۰	۶۷/۸/۲۹	۷۱/۳/۳۰	۷۲/۳/۱۴	MRE
مقادیر دبی و زمان اوج آبنمودهای برآورده و درصد اختلاف آنها با داده‌ی زمان آبنمود مشاهده‌ای	ژئومورفوکلیماتیک (GCIUH)	Qp	۲/۳۶۰	۱/۱۹۷	۰/۸۰۲	۱/۲۲۶	۲/۹۰۲	۲/۸۲۹	۰/۸۶۹	۲/۱۹۶	-
		%REQp	۹/۲۵	۲۴/۴۹	۲۱/۸۶	۲/۴۸	۰/۲۷	۱/۷۸	۱۸/۰۲	۱۰/۰۷	۱۲/۹۷
		Qp	۲	۸.	۷	۷	۷	۰	۰	۷	-
		%RETp	.	.	۱۲/۵	۰	۱۲/۵	۰	۰	۰	۲/۱۲
	ژئومورفوکلیماتیک (GCIUH)	Qp	۲/۲۱۲	۱/۰۰۴	۰/۷۰۰	۱/۲۹۵	۲/۰۴۱	۲/۹۰۸	۰/۸۸۲	۲/۱۵۰	-
		%REQp	۱۰/۲۲	۱۲/۸۱	۰	۰/۴۷	۲/۷۴	۶/۴۰	۱۶/۷۹	۱۲/۱۶	۹/۰۷
		Qp	۲	۹	۸	۷	۶	۰	۰	۷	-
		%RETp	.	۱۲/۵	۰	۰	۲۵	۰	۰	۰	۴/۶۸
	ناش	Qp	۲/۰۹۲	۰/۸۷۱	۰/۶۴۶	۱/۱۴۱	۲/۲۷۴	۲/۱۲۹	۱/۱۷۴	۱/۰۴۸	-
		%REQp	۱۹/۸۱	۲/۲۶	۷/۷۱	۱۶/۷۱	۱۹/۷۹	۲۲/۰۰	۱۰/۷۵	۱۸/۰۲	۱۴/۹۰
		Qp	۲	۹	۸	۶	۵	۴	۴	۷	-
		%RETp	۲۳/۲۲	۱۲/۵	۰	۱۴/۲۸	۲۷/۰	۲۰	۲۰	۰	۱۷/۲۰
	روسو	Qp	۲/۰۰۸	۰/۹۰۲	۰/۶۶۰	۱/۲۲۲	۲/۶۹۱	۲/۸۱۰	۰/۸۳۹	۲/۱۱۲	-
		%RETp	۲۲/۰۲	۹/۹۶	۰/۷۱	۱۰/۸۰	۹/۰۹	۱/۲۶	۲۰/۸۰	۱۱/۱۶	۱۱/۱۰
		Qp	۲	۸	۷	۶	۰	۰	۴	۷	-
		%RETp	.	.	۱۲/۰	۱۴/۲۸	۲۷/۰	۰	۰	۲۰	۱۰/۰۲
	SCS	Qp	۱/۷۱۲	۱/۲۲۱	۰/۹۹۱	۱/۳۸۴	۲/۵۶۶	۲/۲۷۲	۰/۹۰۹	۲/۱۰۱	-
		%RETp	۲۴/۲۲	۴۸/۵۲	۴۸/۰۰	۱/۰۶	۱۲/۲۱	۱۸/۲۷	۱۴/۲۴	۱۰/۰۸	۲۲/۷۲
		Qp	۴	۹	۹	۷	۷	۷	۴	۷	-
		%RETp	۲۲/۲۲	۱۲/۰	۱۲/۵	۰	۱۲/۰	۴۰	۲۰	۰	۱۶/۳۰
		Qp			۰/۷۰۰	۱/۳۷۰	۲/۹۶۰	۲/۷۸۰	۱/۰۶۰	۱/۹۰۰	-
دبی و زمان اوج آبنمود مشاهده‌ای	Tp	۲	۸	۸	۷	۸	۰	۰	۷	-	

جدول -۹- مقادیر میانگین توان دوم خط (MSE) در روش‌های مختلف برای وقایع انتخابی

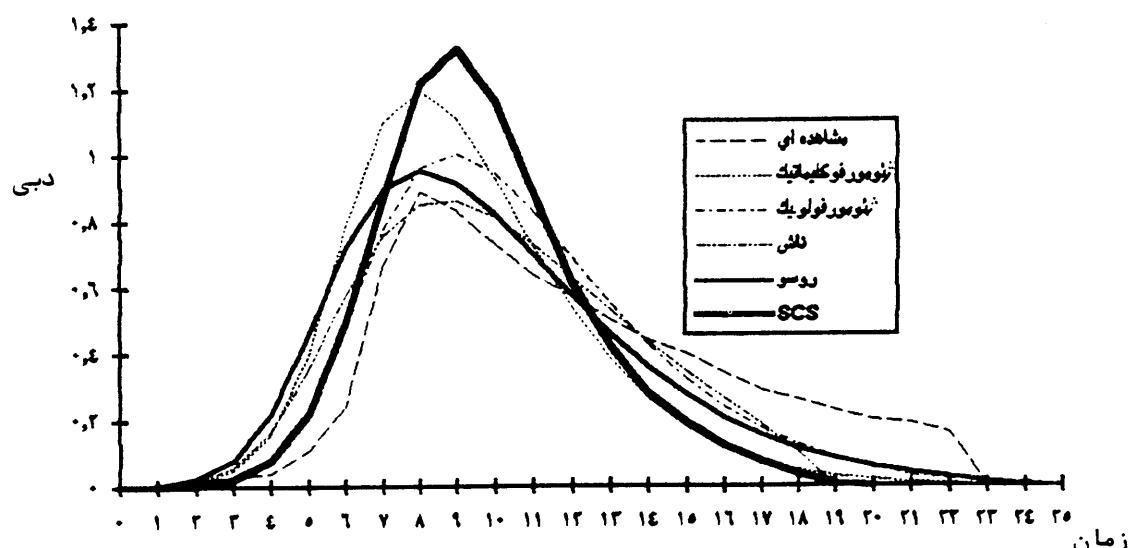
روش	تاریخ	مجموع مربع خط (SE _i)								
ژئومورفوکلیماتیک GCIUH	۲/۰۱۹۹	۱/۱۵۹۹	۰/۷۵۰۲	۰/۷۷۶۰	۱۷/۴۰۳	۹/۴۲۱۵	۰/۱۴۲۸	۳/۷۶۱۱	۳/۷۹۷	
ژئومورفوکلیماتیک GCIUH	۱/۱۰۹۱۱	۰/۳۵۱۱	۰/۱۷۰۵	۰/۶۱۷۲	۱۳/۲۷۲۲	۹/۳۷۰۸	۰/۱۶۱۶	۳/۴۲۹۰	۳/۵۶۲	
ناش	۱۳/۵۷۰۲	۰/۴۲۰۰	۰/۲۶۳۵	۱/۱۹۱۰	۱۷/۷۸۷۳	۱۱/۶۳۴۳	۱/۰۶۶۹	۱/۸۴۲۰	۷/۰۹۷	
روسو	۲/۹۱۳۲	۰/۶۳۱۲	۰/۴۰۹۵	۰/۷۷۹۹	۱۳/۴۰۸۱	۸/۵۳۸۵	۰/۳۹۵۶	۳/۴۶۸۲	۳/۸۰۰	
SCS	۲/۲۵۸۸	۱/۰۸۸۷	۰/۵۰۰۷	۰/۷۴۵۸	۱۷/۱۳۹۴	۱۲/۱۰۶۳	۰/۱۵۳۹	۳/۱۱۳۵	۴/۰۱۲۴	

جدول ۱۰- کارایی نسبی برآوردکننده (۱) نسبت به برآوردکننده (۲) در برآورد ابعاد آبنمود رواناب خروجی حوزه معرف کسیلیان

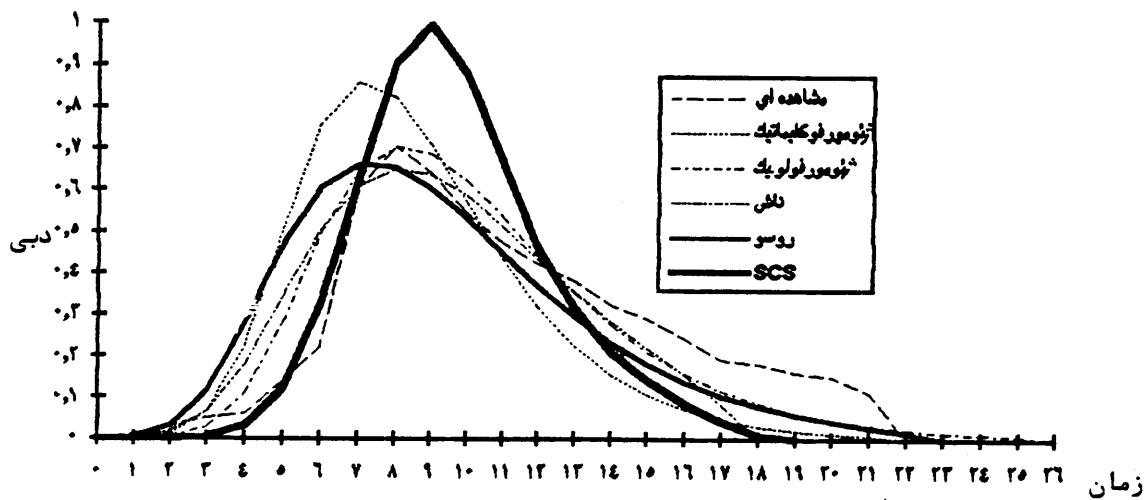
SCS	روسو	ناش	ژئومورفولوژیک	ژئومورفوکلیماتیک	برآوردکننده (۲) برآوردکننده (۱)
۱۰۵/۶۹	۱۰۰/۲۱	۱۶۰/۰۷	۹۳/۸۴	۱۰۰	ژئومورفوکلیماتیک
۱۱۲/۶۴	۱۰۶/۷۹	۱۷۱/۱۲	۱۰۰	۱۰۶/۵۶	ژئومورفولوژیک
۶۵/۸۲	۶۲/۴۱	۱۰۰	۵۸/۴۴	۶۲/۲۷	ناش
۱۰۵/۴۷	۱۰۰	۱۶۰/۲۳	۹۳/۶۴	۹۹/۷۹	روسو
۱۰۰	۹۴/۸۱	۱۵۱/۹۱	۸۸/۷۷	۹۴/۶۱	SCS

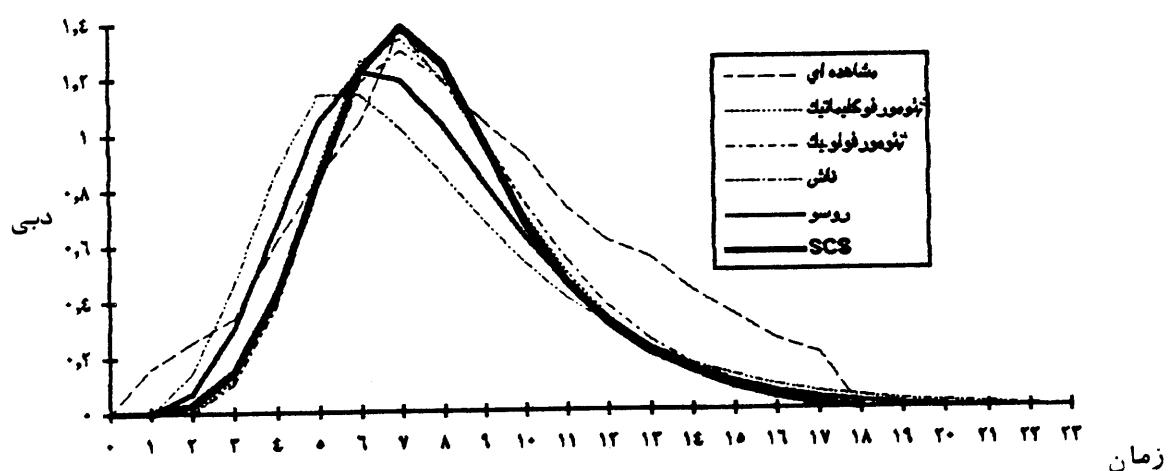
شکل ۲- مقایسه آبنمود مشاهده‌ای و آبنمود محاسبه‌ای روش‌های مختلف برای رگبار تاریخ ۵۱/۶/۲۷

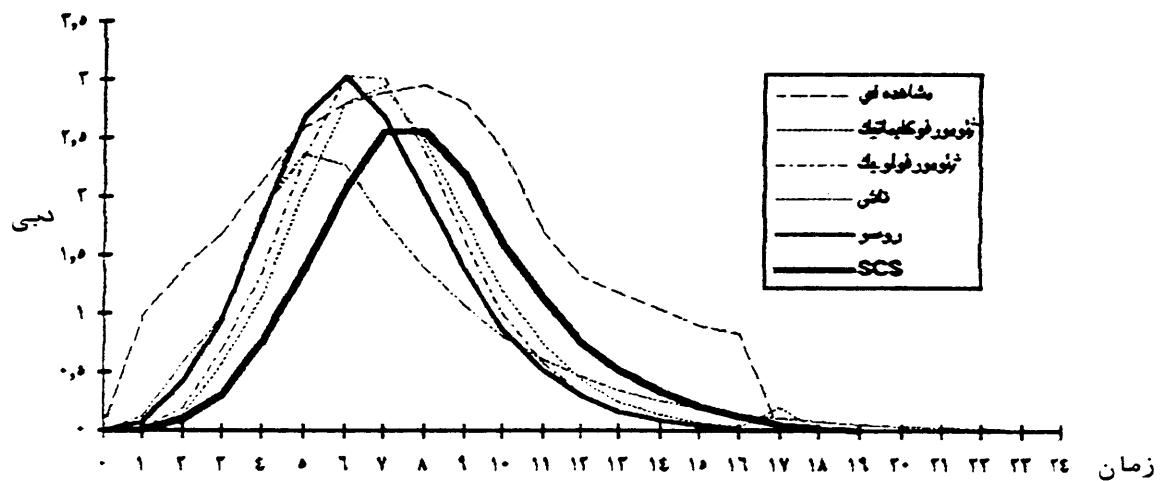
شکل ۲- مقایسه آبنمود مشاهده‌ای و آبنمود محاسبه‌ای روش‌های مختلف برای رگبار تاریخ ۵۲/۷/۶

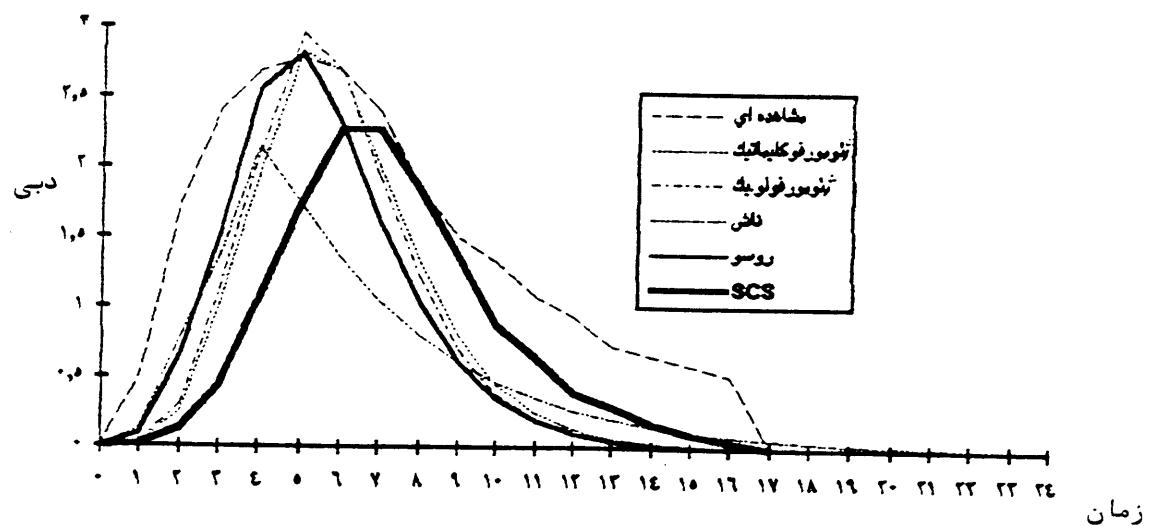
شکل ۴- مقایسه آبندود مشاهده‌ای و آبندود محاسبه‌ای روش‌های مختلف برای رگبار تاریخ ۵۴/۷/۶

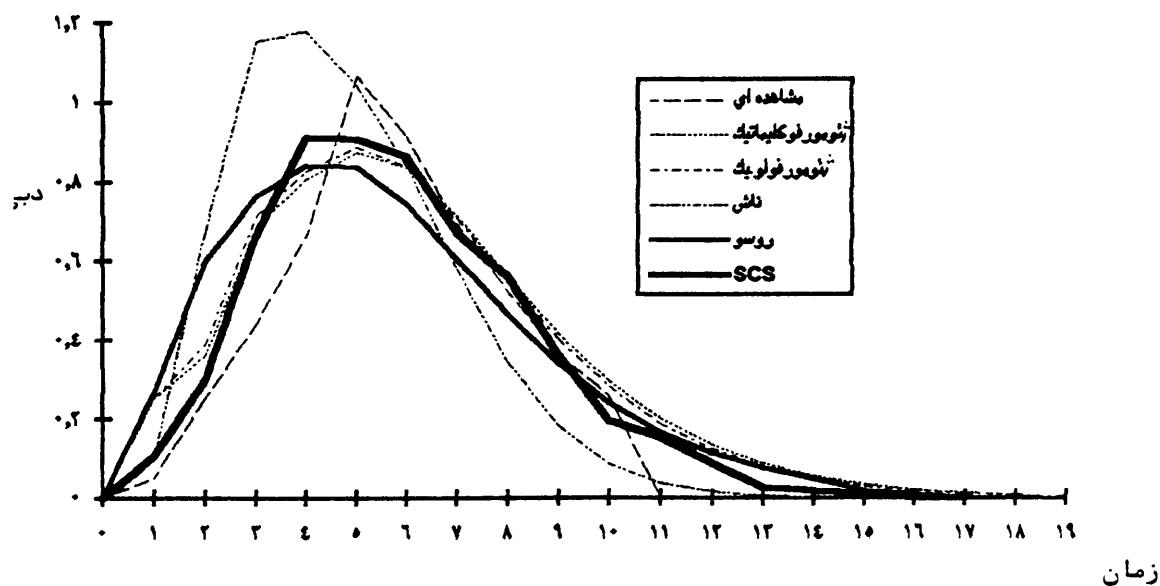
شکل ۵- مقایسه آبندود مشاهده‌ای و آبندود محاسبه‌ای روش‌های مختلف برای رگبار تاریخ ۶۵/۵/۱۴

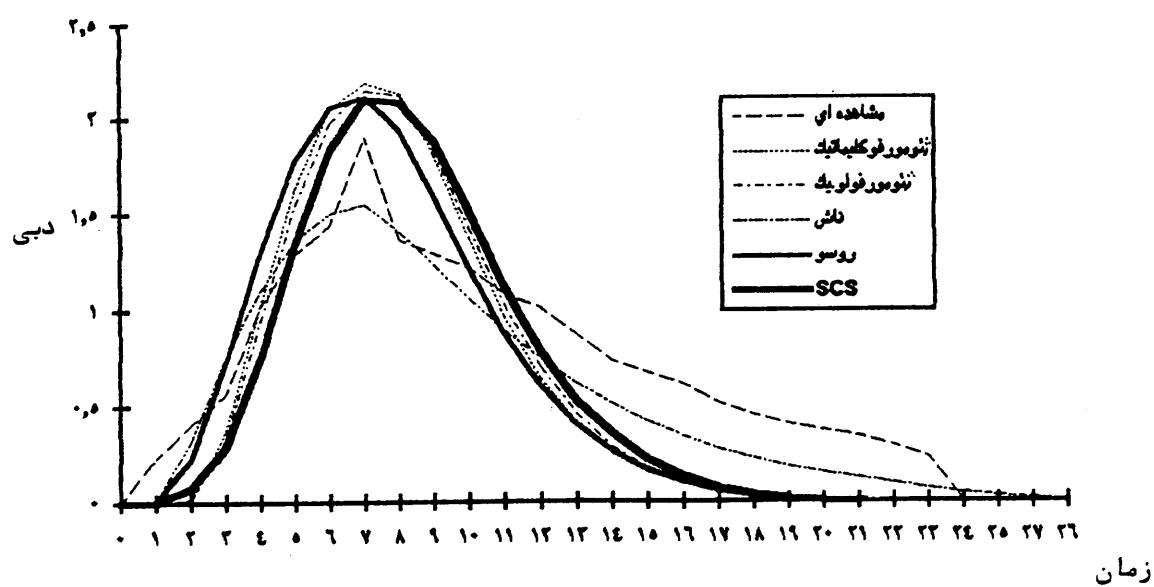
شکل ۶ - مقایسه آینمود مشاهده‌ای و آینمود محاسبه‌ای روش‌های مختلف برای رگبار تاریخ ۶۷/۶/۳۰

شکل ۷- مقایسه آینمود مشاهده‌ای و آینمود محاسبه‌ای روش‌های مختلف برای رگبار تاریخ ۶۷/۸/۲۹

شکل ۸- مقایسه آبنمود مشاهده‌ای و آبنمود محاسبه‌ای روش‌های مختلف برای رگبار تاریخ ۷۱/۳/۲۰

شکل ۹- مقایسه آبنمود مشاهده‌ای و آبنمود محاسبه‌ای روش‌های مختلف برای رگبار تاریخ ۷۲/۳/۱۴

نتیجه، روش ژئومورفولوژیک نسبت به مدل‌های دیگر دارای کارایی بالاتری است.

از دقت مقادیر برآوردهٔ دبی و زمانی اوج، به عبارتی ابعاد آبنمود محاسبه‌ای در مقایسه با آبنمود مشاهده‌ای، می‌توان به دقت تعریف اجزای تشکیل‌دهنده مدل‌های آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و ژئومورفوکلیماتیک پی برد و از این مدل‌ها نسبت به روش‌های تجربی در حوزه‌های فاقد آمار با درجه اطمینان بالایی استفاده کرد. نتایج به دست آمده با نتایج والدرس (۱۹۷۹)، سورمن (۱۹۸۵)، گوپتا (۱۹۸۰)، رودریگوئز، ایتورب (۱۹۸۲)، آلام (۱۹۹۰)، قهرمان (۱۳۷۴)، غیاثی (۱۳۷۵) و عرفانیان (۱۳۷۷) همخوانی دارد و بیانگر کارایی و دقت بالای روش‌های برآوردهٔ آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و ژئومورفوکلیماتیک است.

بحث و نتیجه‌گیری

آنچه از نتایج این تحقیق حاصل می‌شود، این است که مدل‌های مورد بررسی در برآوردهٔ ابعاد آبنمود رواناب خروجی به عنوان واکنش هیدرولوژیک حوزه آبخیز از دقت و کارایی مناسی برخوردارند. به عبارتی، پارامترهای اقلیمی و فیزیکی مورد استفاده در مدل‌های مورد بررسی به منزله عوامل دخیل در برآوردهٔ آبنمود جریان خروجی به عنوان شاخصی که مقادیر کمی ابعاد آن از نظر آماری قابل استدراک است، از تاثیرگذاری بالایی برخوردارند.

مقایسه کارایی روش‌های مورد بررسی حاکی از آن است که روش ژئومورفولوژیک نسبت به ژئومورفوکلیماتیک، ناش، روسو و SCS به ترتیب ۱۱۲/۶۴، ۱۰۶/۷۹، ۱۲۱/۱۲ و ۱۰۶/۵۶ ژئومورفوکلیماتیک نسبت به ناش، روسو و SCS به ترتیب ۱۰۵/۶۹، ۱۰۰/۲۱ و ۱۶۰/۵۷ درصد کاراترند. در

منابع

- ۱- حشمت‌بور، علی، ۱۳۷۸. بررسی کارایی آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و ژئومورفوکلیماتیک در حوزه آبخیز معرف کسیلیان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.
- ۲- عباس، علی‌اکبر، ۱۳۷۱. تهیه و کالیبراسیون مدل کامپیوتری برآورد رواناب در حوزه‌های آبریز کوچک، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده عمران، دانشگاه صنعتی شریف.
- ۳- عرفانیان، مهدی، ۱۳۷۷. بررسی آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و ژئومورفوکلیماتیک در حوزه آبخیز در جزین سمنان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.
- ۴- غیاثی، نجفقلی، ۱۳۷۵. واسنجی هیدروگراف واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژی و ژئومورفوکلیماتولوژی در حوزه آبخیز امامه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.
- ۵- قهرمان، بیژن، ۱۳۷۴. آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفو-آب و هوایی، دانشگاه فردوسی مشهد، نشریه دانشکده مهندسی، سال ۷، شماره ۱: ۲۸-۵۶.
- ۶- مقدمنیا، علیرضا، ۱۳۷۱. بررسی مقایسه‌ای زمان تمرکز، زمان تاخیر و زمان رسیدن تا اوج سیلان براساس روش‌های تجربی و تجزیه هیدروگراف در دو منطقه آب و هوایی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تربیت مدرس.
- 7-Allam, M.N., 1990. Case study evaluation of geomorphologic rainfall-run off model, incorporating linear infiltration expression, Hydrological Processes: 71-84.
- 8-Diaz-Grandos, M.A., J.B. Valders, & R.L. Bras, 1984. A physically based flood frequency distribution. Water Resour. Res., 20(7):995-1002.
- 9-Gupta, V.K., E.D. Waymir, & C.T. Wang, 1980. A representation of the instantaneous unit hydrograph from geomorphology, Water Resour. Res., 16(5):855-862.
- 10- Nash.. J.E.. 1957. From the instantaneous unit hydrograph . Intern General Assembly of Toronto. Compt. Rend., 3(42):114-118,IASH Publ. Gentbrugge.

-
- 11- Rodriguez-Iturbe, I., G. Deveto, & J. B. Valders, 1979. Discharge response analysis and hydrologic similarity, the interrelation between the geomorphological IUH and storm characteristics. *Water Resour. Res.*, 15(6): 1435-1444.
- 12-Rodriguez-Iturbe, I., M. Gonzales –Sanabria, & G.Cammano, 1982. On the climatic dependence of the IUH : A rainfall – runoff analysis of the Nash model and goemorphoclimatic theory. *Water Resour. Res.*, 18(4):884-903.
- 13-Rosso, R., 1984. Nash model relation to Horton order ratios. *Water Resour. Res.*, 20(7): 914-920.
- 14-Sorman, A. U., 1995. Estimation of Peak discharge using GIUH model in Saudi Arabia. *J. of Water Res. Planning and Management*, 121(4): 287-243.
- 15-Valders, J.B., Y. Fiallo, & I.Rodriguez-Iturbe, 1979. A rainfall – runoff analysis of the geomorphologic IUH, *Water Resour. Res.*, 15 (6): 1421-1334.

The Efficiency of Geomorphologic and Geomorphoclimatic Instantaneous Unit Hydrograph Models in Estimating Flood Discharge

A. Heshmatpour¹ M.Mohseni Saravi² A.Sadeddin³ M.Erfarian⁴

Abstract

Among the main objectives in hydrology are to quantitatively forecast the process of rainfall-runoff, and to determine flood discharge at the outlet of a watershed. Flood discharge can be estimated using rainfall-runoff models which explain hydrological phenomena for ungaged watersheds. If the dimensions of flood hydrograph (which is the result of the watershed response to rainfall) are known, then the importance of models which are based on geomorphology of a basin will be very clear. The purpose of this study is to investigate the consistency, accuracy and reliability of geomorphological and geomorphoclimatical models in estimating the shape and discharge of flood resulting from a rainfall with certain intensity and duration. The results of these two models were compared with Nash, Rosso and SCS models. The results showed that the efficiency of geomorphologic model ratio to geomorphoclimatic, Nash, Rosso and SCS are 106.56, 171.12, 106.79 and 112.64 percent respectively, and that geomorphoclimatic model ratio to Nash, Rosso and SCS is 106.57, 100.21 and 105.69 percent, respectively. Therefore, the result of geomorphologic model compared to other models (based on this study) is the most efficient model to estimate flood discharge.

Keywords: Rainfall-runoff model, Unit hydrograph of geomorphologic and geomorphoclimatic model, Nash, Rosso and SCS models

¹-Academic Member, Agricultural Sciences and Natural Resources University of Gorgan

²-Assc. Prof., Natural Resources Faculty, Tehran University

³-Academic Member, Agricultural Sciences and Natural Resources University of Gorgan

⁴-Scientific Member, Soil Conservation and Watershed Management Research Center